

POSTANOWIENIE

Dnia 17 kwietnia 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Pietrzykowski

w sprawie ze skargi R. [...] Spółki z o.o. w W. obecnie C. [...] Spółki z o.o. w W.
przeciwko P. P.

o uchylenie wyroku sądu polubownego,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 17 kwietnia 2014 r.,

na skutek skargi kasacyjnej skarżącej (powódki)

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 11 kwietnia 2013 r., sygn. akt I ACa [...],

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2. zasądza od skarżącej (powódki) na rzecz pozwanej 1800 (tysiąc osiemset) złotych tytułem kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. W skardze kasacyjnej w niniejszej sprawie jako uzasadnienie wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania powołano się na występowanie istotnego zagadnienia prawnego na tle art. 1206 § 2 pkt 2 k.p.c. Zostało ono przedstawione jako wieloaspektowe, sprowadzające się do potrzeby wypowiedzi, w jakim zakresie sąd w postępowaniu ze skargi o uchylenie wyroku sądu polubownego może dokonywać własnej oceny sprawy, co oznacza merytoryczne badanie sprawy przez niego itp. Zagadnienie to zostało ujęte nadmiernie szeroko - w istocie wymaga od Sądu Najwyższego wypowiedzi typu naukowego, kompleksowej analizy istoty postępowania w sprawie o uchylenie wyroku sądu polubownego. Ponadto, co zresztą stwierdza sam skarżący, ogólne zasady postępowania i zakres działania sądu przy kontroli wyroku sądu polubownego nie budzą wątpliwości. Problem pojawia się dopiero na tle indywidualnych spraw. To jednak może być podnoszone co najwyżej jako uzasadnienie podstaw kasacyjnych, a nie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania.

W skardze kasacyjnej wniesionej w niniejszej sprawie nie została wykazana żadna z okoliczności wskazanych w art. 398⁹ § 1 k.p.c., dlatego Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi do rozpoznania.

[aw]

jw